

A. F. of L. Liiton konventioni

Konventionin kokouspaikka

Amerikan taloudellisesti järjestyneen työväen marraskuun alussa pidetystä vuosikokouksesta on tosin jo kulunut muutama kuukausi aikaa ja tässä oleva selostus näin ollen on myöhänlainen. Mutta koettaessamme tehdä "Säkenistämme" Amerikan työväenliikkeen tärkeimpiä tapahtumia kuvaavan julkaisun, emme tahdo sivuuttaa tätä asiaa.

Konventionista ei suinkaan puuttunut kaikkea sitä vanhoillisuuden kamaa ja painolastia, joka herättää suuttumusta ja kylläntymistä jokaisessa vähänkin luokkatietoisessa työläisessä. Avausjuhlat, joissa kaikellaiset kapitalistivallan kätyrit saivat tilaisuuden heittää tuhkaa työläisten silmille ja esittää itseään "työväen ystävinä", kokouksen kuluessa ilmennyt hännystely hallitusvallan edessä, kaikellaiset riidat eri ammattilaisten välillä siitä, kuka saa tehdä mitäkin lajia työtä, monet konventionin tekemät päätökset ja yleensä se ahdas käsityskanta, jonka varassa konventionin enemmistö suhtautui työväenkysymykseen yleensä, antavat riittävästi moittimisen aihetta. Se joka on seurannut konventionin menoa tarkoituk-

sella löytää sieltä luokkatiedottomuuden osoituksia, on ottanut helpon tehtävän eteensä, sillä sellaista siellä näkyi yllinkyllin.

Kaikki tällaiset ilmiöt osoittavat sen, minkä edeltäkäsikin jo saattoi ennustaa sieltä löytävän, nim. että ei ole vielä Amerikan taloudellisessa järjestäytymisessä vallitseva murrosaika kehittynyt ratkaisevaan käännekohtaansa. Edeltäkäsikin saattoi arvata senkin seikan, että wilsonilaisen hallituksen diplomaattinen politiikka, jonka varassa työläisille on annettu koreita lupauksia ja muutamille taatuimmille unionijohtajille lihavia virkapaikkoja ja sen lisäksi nimellisesti toteutettu "kansanvaltaisuuden" vuosikymmenien aikana onnellisuuden lähteeksi osoittamia tariffi- ja rahakantajuttuja, antoi vettä gompersilaisten myllylle ja luokkatiedottomimmat unionistit, koettaen sivuuttaa luokkataistelun uudistuvan kutsun, jäivät edelleen odottamaan, että tuon "hyvän hallituksen" armosta todellakin tapahtaisi jotakin työläisten suuhun.

Mutta juhlapuheitten sopusoinnun ja "cräfit"-riitojen sekamelskasta sittenkin näkyy uudistumisen merkkejä. Tällaisina merkkeinä etupäässä haluaisimme mainita konventionissa tapahtuneet keskustelut suhtautumisesta valtiolliseen toimintaan sekä niiden nojalla tehdyt päätökset, ja päätökset, jotka koskevat järjestymättömien työläisten järjestämistä sekä lähempää yhteistoimintaa eri järjestöjen välillä.

Jo se seikka, että konventionissa avoimesti käsiteltiin työväen järjestöjen suhtautumista poliittiseen toimintaan, on merkille pantava,

sen vuoksi, että tähän asti on tiukasti estetty koko kysymyksen esille ottamista. On selitetty oltavan puolueettomia politiikkaan nähden, joka todellisuudessa on merkinnyt sitä, että Gompersin koplalle on annettu tilaisuus vaalien aikana omin päin kaupata järjestyneen työväestön ääniä milloin millekin kapitalistipuolueelle, vastalahjaksi saaden onttoja lupauksia, että muka ruvetaan säättämään työläisille edullisia lakeja.

että kyllästytneenä tähänastiseen porstuapolitiikkaan aletaan ymmärtää itsenäisen poliittisen toiminnan merkitystä, joskaan ei sisu vielä anna myöten tunnustaa sosialistipuoluetta, jota vastaan on tähän asti niin kiiwaasti tapeltu.

Konventionin asiasta tekemä päätös käytännössä tällä kertaa tosin ei merkitse muuta kuin että Gompersin koplalle edelleen annetaan täysi valta työväen äänimäärällä pelata kaupantekijäisiä kapi-

Edustajat toinnessaan

Valtiollista toimintaa koskeva kysymys tuli esille merkillisessä muodossa, joka osoittaa, että vanhoillisemmissakin unionisteissa alkaa herätä kylläntymistä tähänastiseen kerjuupolitiikkaan, joskaan ei vielä ole voitu kirkastua niin paljon, että ymmärrettäisiin sosialistisen liikkeen olevan ainoan mahdollisen työväen valtiollisen toimintamuodon. Painajain union presidentin Barren tekemä ehdotus erikoisen poliittisen työväen puolueen perustamisesta, joka ryhtyisi yhteistoimintaan mm. sosialistipuolueen kanssa merkitsee sitä,

talistien kanssa. Mutta huomattava on, että konventionissa ei uskallettu lausua tätä kerjuupolitiikkaa periaatteellisesti oikeaksi, vaan haettiin itsensä pakotetuksi nimenomaan tunnustamaan, että periaatteessa Amerikan työväen tulee astua itsenäiseen valtiolliseen toimintaan. Asiasta koskevassa ponnassa selitetään, että itsenäinen työväenpuolue on perustettava tahi on asetuttava kannattamaan sellaista puoluetta, joka vastustaa "järjestelmän ylläpitämistä, missä dollari asetetaan ihmisyyden vaatimusten edelle", mutta että vielä mukamas ei

ole sellainen aika käsissä. Toisin sanoen, tässä päätöksessä ilmenee ensinnäkin vanhoillisten johtajien halu kuherrella demokraatien kanssa, mutta he eivät itsekään uskalla luottaa siihen, että se osoittautuu tehokkaaksi, vaan täytyy ennemmin tai myöhemmin asettua koko nykyistä järjestelmää vastaan. Tällaisen ajatuksen sisältää mainittu ponsi, jos se yleensä mitään sisältää, ja on nähtävästi laadittu tyydyttämään niitä yhä kasvavia

myöskään kukaan tahtone väittää, että sen syynä olisi ollut jonkinlainen luokkasolidarisuuden tunne tai "rakkaus" noita järjestymättömiä työläisiä kohtaan. Asiata koskevista ehdotuksista ja päätöksiensä perusteluissa todetaan se tosiasia, että järjestymättömät työläiset ovat vaarana jo järjestyneitten saavuttamille olosuhteitten parannuksille ja vastaisille taistelun tuloksille. Järjestymättömien järjestymiseen tahdotaan ryhtyä suo-

Avajaisparaadi

joukkoja, jotka jo ovat menettämisillään kaiken kärsivällisyytensä nykyiseen gompersilaiseen politiikkaan.

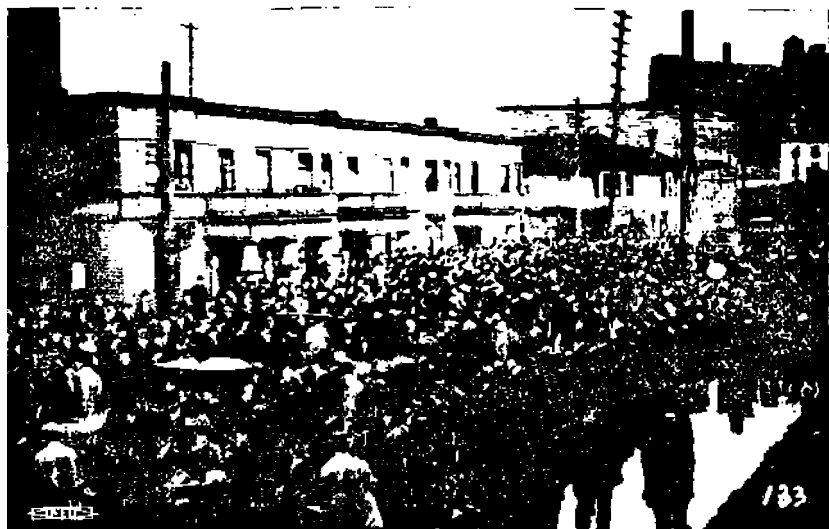
Järjestymättömien työläisten järjestämisestä laadittiin useita eri ponsia, joissa kaikissa suunnitellaan toimenpiteitä tässä suhteessa. Syyt, minkä tähden järjestymättömien pohjajoukkojen järjestymistä harrastetaan, kylläkään eivät olleet niitä, jotka osoittaisivat, että liitto sellaisenaan oivaltaisi kaikkien työläisten järjestymisen merkityksen yhteiskunnallisen vallankumouksen jouduttamiseksi. Ei

ranaisen oman edun vuoksi, turvatakseen omaa asematansa. Vastaukseksi niille, jotka väittävät, että ammattiliittojen taholta ei tahdota järjestää ammattitaidottomia joukkoja ja kun sellaista on tapahtunut, ja samalta taholta kysytty, että mistä nyt sellainen rakkaus näitä ammattitaidottomia kohtaan olisi ilmennyt, voi vastata, että ilman mitään erikoista "rakkautta" ammatittain järjestyneet ovat pakotetut oman asemansa vaatimusten vuoksi ryhtymään sellaiseen järjestymistyyöhön ja että meidän tulee edistää sen tapahtumista, sillä

juuri näin liittyvistä uusista joukoista tulee entisiin järjestöihin uutta henkeä ja intoa, joka vaikuttaa koko liikkeen astumiseen luokkataistelun tielle. Tämäkin konventioni selvästi osoittaa, että ammatittomien järjestäytyminen voi tapahtua ja tulee tapahtumaan A. F. L.-liittoon kuuluvien järjestöjen sisällä ja niiden yhteydessä.

Järjestymättömien suhdetta liittoon käsiteltäessä oli kylläkin esillä kysymys, jonka ratkaiseminen

sen vuoden aikana, ymmärtäen, että voi helposti nujertaa ja tukahuttaa järjestymispyrkimykset, kun lakossa olevilla ei ole rahallista turvaa järjestöltä. Mutta ne syyt, joiden nojalla ehdotus hylättiin, sietävät kylläkin harkitsemista, ennenkuin niiden perusteella ruvetaan vetämään johtopäätöksiä siihen suuntaan, että konventioni muka ei halunnut auttaa järjestäytyvien ponnistuksia järjestäytymisen vaikeimpana aikana, sen alussa.

Avajaisparaadi saapuu kokouspaikalle

ainakin näennäisesti osoitti kylmäkiskoisuutta järjestymään alkavia kohtaan. Esillä oli ehdotus, että liitto muuttaisi sen kohdan perustuslaissa, joka ei myönnä unioille lakkoavustusta ennenkuin ne ovat kuuluneet yhden vuoden ajan järjestöön. Ehdotuksen tekijäin taholta syylläkin tuotiin esiin, että tällainen määräys liiton perustuslaissa asettaa järjestymään alkavat työläiset varsin tukalaan asemaan. Kapitalistit, tietäen tämän pykälän olemassaolon koettavat provoseraata työläiset lakkoon ensimmäi-

On muistettava, että ensinnäkin tämä päätös ja pykälä, johon se nojautuu, koskee ainoastaan sellaisia unioita, jotka kuuluvat suoraan A. F. L.-liittoon, ilman minkään yleismaallisen järjestön välitystä. Tulee taaskin muistaa, että liittoon kuuluvilla n. s. yleismaallisilla järjestöillä, kuten kaitvamiesten, katuraitiotietyöläisten, kutomotyöläisten y. m. on ehdoton päättämisvalta kaikissa niiden sisäisissä asioissa n. m. juuri lakkoavustusasiassa. Niinpä useimmat suuret, A. F. L.-liittoon kuulu-

vat unionit maksavat lakkoavustusta alaisilleen unionille ja niiden jäsenille heti sen jälkeen, kun ne yhtyvät järjestöön. Päätöksellä tahdottiin turvata itse liittoa siitä mahdollisuudesta, että se olisi pakotettu tyhjentämään kaikki varastonsa lakkojen hyväksi, joiden järjestämiseen se ei ole voinut vaikuttaa ja näin ollen ei myöskään ratkaista, onko lakko riittävästi harkittu ja onko sillä ollenkaan menestymisen mahdollisuuksia.

Tästä huolimatta on jokaiselle selvää se, että tuo päätös ei suinkaan merkitse järjestymään alkavien oman onnensa nojaan heittämistä siinäkään tapauksessa, että he olisivat pakotetut lähtemään lakkoon ensimmäisenä toimintavuotenaan. Kuten päätöksen yhteydessä tapahtuneessa keskustelussa osoitettiin, on A. F. L.-liiton taholta yleisesti, joskin vapaaehtoisella tavalla, avustettu kaikkia työtaisteluita, sellaisiakin, jotka

Avajaisjuhlan soittokunta

Tulee huomata, että kaikkialla kansainvälisessä järjestäytymisessä, — ja tämä pitää paikkansa myös syndikalistisiinkin järjestöihin nähden — maksetaan keskusliiton puolelta lakkoavustusta aina astaan siinä tapauksessa, että lakkoon on lähdetty keskusliiton suosumuksella. Konventionin lakkoavustuskysymyksessä tekemä päätös on juuri tämän periaatteen edustamista, joka kuuluu niihin taloudellisen järjestymisen käytännöllisen toiminnan yksityiskohtiin, joissa tulee katsoa, mikä on järjestölle mahdollista tehdä ja mikä ei.

ovat tapahtuneet liiton ulkopuolella olevien järjestöjen toimesta. Niinpä esim. Lawrence'n lakossa saatujen avustusrahojen tuntuva osa tuli paitsi sosialistipuolelta, A. F. L.-liittoon kuuluvien unionien taholta. Samoin muissakin tilaisuuksissa. Näin ollen emme puolestamme katso, että tuo lakkoavustusten myöntämistä koskeva päätös olisi edustanut haluttomuutta avustaa järjestymään työläisiä, vaan oli se käytännöllisistä syistä aiheutunut toimenpide.

Kolmantena huomattavana seikkana konventionissa ilmeni selvä

"Isä" Gompers

pyrkimys lähempään yhteistoimintaan eri unioitten välillä, jolla yhteistoiminnalla poistettaisiin Amerikan taloudellisen järjestymisen pahin painajainen, nim. se, että samoilla aloilla työskentelevät työläiset kuuluvat eri järjestöihin, joilla on eri aikoina päättyvät työsopimukset ja näin ollen pakottuvat skääppäämään toinen toistaan vastaan.

Useita tähän suuntaan koskevia päätöksiä tehtiin, joista ei suinkaan vähemmän tärkeä ollut se, että päätettiin kehottaa yleismaallisia järjestöjä toimimaan siihen suuntaan, että laadittaisiin työsopimukset yhdenmukaisiksi ja samaan aikaan päättyviksi. Useilta

"crafteilta" kiellettiin oikeus vaatia toisella ammattialalla työskenteleviä, siihen ammattialaan kuuluvia tylläisiä kuulumaan asianomaiseen ammattijärjestöön, kuten esim. ei suostuttu ajurien vaatimukseen, että olutpanimoissa työskentelevät ajurit eivät saisi kuulua oluttehtaalaisen liittoon, vaan että heidän pitäisi kuulua ajurien liittoon.

Tässä mainitsemamme asiat, niin vähäpätöisiltä kuin ne ehkä monen mielestä näyttävätkin, kuitenkin selvästi osoittavat sitä suuntaa, johon Amerikan unionistinen liike on kehitymässä. Meidän tulee nyt jokaisen kussakin eri järjestössä puolestamme vaikuttamaan, että yhä voimakkaammin edistäisimme tätä kehitystä. A. F. L.-liiton ajanmukaiseksi tuleminen voi tapahtua ja tulee tapahtumaan siihen kuuluvien eri järjestöjen sisäisen nudistumisen kautta ja jos meillä on silmät nähdä ja korvat kuulla, niin emme voi olla huomaamatta, että suurimmissa liittoon kuuluvissa teollisuusjärjestöissä tämä kehitys kulkeekin nopeasti eteenpäin.

